நன்னெறியாவது நமச்சிவாயவே

சைவ சமய சாரம்

சைவசித்தாந்த சாகரம்

சு. சிவபாதசுந்தரம் அவர்கள்

குருபூசை தினத்தன்று

சுழிபுரம் விக்ரோறியாக் கல்லூரி

இந்து இளைஞர் மன்றத்தினரின்

இலவச வெளியீடு

1988

உ

சிவமயம்

சைவ சமய சாரம்

பிக்ஷாண்டார் கோயில் பெருநிலக்கிழார்
இராயபகதூர்
கோ. இராசகோபாலபிள்ளையவர்கள் (F. R. H. S.)
விரும்பியபடி

யாழ்ப்பாணம் புலோலிநகர்
சு. சிவபாதசுந்தரம் B. A. அவர்கள்
செய்தது

இப்பதிப்பு
வைதீக சைவசித்தாந்த சாகரம்
சு. சிவபாதசுந்தரம் அவர்கள்
குருபூசைத் தினத்தன்று

சுழிபுரம் விக்ரோறியாக் கல்லூரி
இந்து இளைஞர் மன்றத்தினரின்
இலவச வெளியீடாக
வெளியிடப்பெற்றது.

சிவமயம்

வெளியீட்டுரை

"பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை அப்பற்றைப்
பற்றுக பற்று விடற்கு" — திருக்குறள்

என்பது சைவ சமயிகளின் உயர் லட்சியம். இவ் இலட்சியத்தை ஒவ்வொருவரும் அடைய வேண்டிய வழிமுறைகளைக் கூறி அவர்களை நன்னெறிப்படுத்துவதே சைவ ஆசார சீலர்களின் அளப்பெருங்கடன். அவ்வழியில் பலர் முன்னோடிகளாக விளங்கிய போதிலும் சைவப்பெரியார் திரு சு. சிவபாதசுந்தரம் அவர்கள் குறிப்பிடத் தக்கவர். அவர் சைவசமயத்தில் ஆசாரசீலர் மட்டுமன்றி, சாதாரண மனிதர் ஒவ்வொருவரும் அறிந்து வாழவேண்டுமென்று விரும்பினார். அதற்காக அவர் அமைத்த நூலே சைவசமய சாரம்.

சாரம் என்பது மேலான அம்சங்களை ஒன்று திரட்டித் தருவது. இங்கு சைவசமயத்தின் மேலான கருத்துக்கள் யாவும் இந்நூலில் ஒன்று திரட்டித் தரப்பட்டுள்ளன. இந்நூலில்

1. கடவுள் 2. ஆன்மாக்கள் 3. கடவுள்வழிபாடு
4. நல்வினை தீவினைகள் 5. சைவ வாழ்க்கை
6. சைவ ஒழுக்கங்கள் 7. சைவத்தின் மேன்மை

ஆகிய அம்சங்கள் அவை பற்றிய சுருக்கமான விளக்கங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

நிலையான பேரின்பப் பெருவாழ்வை அடைதற்கும், பற்றற்ற பரம் பொருளின் தன்மையை அறிந்து கொள்வதற்கும் ஏற்ற வகையில் சிறந்த ஒரு சித்தாந்த நூலாக சைவசமய சாரம் திகழ்கிறது.

நாவலரின் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றிய ஆசார சீலரும், கல்வி மானும், சிறந்த சிந்தனையாளனும் ஆகிய சைவப்பெரியார் சு. சிவபாத சுந்தரனார் அவர்களின் குருபூசைத் தினத்தன்று இந்நூல் வெளிவருவது சாலப் பொருத்தமானது. திருவருள் கூட்ட இந்நூல் இலவச வெளியீடாக வருவது கண்டு இறும்பூதெய்துகிறோம். சைவ உலகம் இதனைப் பெற்றுப் பயனடையுமாறு பிரார்த்திக்கிறோம்.

இந்நூலை வெளியிட உதவிய அச்சகத்தாருக்கும் சங்கத்தின் சார்பில் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

இந்து இளைஞர் மன்றத்தினர்

விக்ரோறியாக் கல்லூரி,
சுழிபுரம்.

சைவ சமய சாரம்

1. கடவுள்

அண்டப் பகுதியி னுண்டைப் பிறக்கம்
அளப்பருந் தன்மை வளப்பெருங் காட்சி
ஒன்றனுக் கொன்று நின்றெழில் பகரின்
நூற்றொரு கோடியின் மேற்பட விரிந்தன
இன்னுழை கதிரின் துன்னணுப் புரையச்
சிறிய வாகப் பெரியோன்.

—திருவண்டப்பகுதி.

ஆகாயத்தை இராக்காலத்திலே அண்ணாந்து பார்த்தால் அதிலே எண்ணில்லாத நட்சத்திரங்கள் மின்னி விளங்குவதைக் காணலாம். இந்த நட்சத்திரங்கள் வெகு தூரத்திலே இருத்தலாற் சிறியவைகளாகத் தோன்றுகின்றன. அவைகள் உள்ளபடி மிகப் பெரியவைகளேயாம். சூரியன் பூமியிலும் பதின்மூன்று லட்சம் மடங்கு பெரியது. எல்லா நட்சத்திரங்களும் சூரியனிலும் பெரியவைகளே. ஆதலால் இந்தப் பூமியையும், சூரியனையும் எண்ணில்லாத நட்சத்திரங்களையும் மாயையிலிருந்து உண்டாக்கிய கடவுளுடைய பெருமையை யார்தான் சொல்ல வல்லவர்!

இந்த அளவில்லாத பெருமையை உடைய கடவுள் அன்பையே வடிவமாக உடையவர்.

"அன்புசிவம் இரண்டென்பர் அறிவிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரு மறிந்திலார்
அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிந்தபின்
அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருப் பாரே"

ஆதலால் அவர் நம்மிடத்திற் கொண்ட அன்பும் அளவில்லாததாகவே இருக்கும். பெற்ற தாயானவள் குழந்தையிடத்தே எவ்வளவு அன்புடையவளாய் இருக்கிறாள். கடவுளுடைய அன்பு தாயினுடைய அன்பினும் கோடானுகோடி மடங்கு அதிகமாய் இருக்குமல்லவா? தாயைக் காணும்போது குழந்தை எவ்வளவு ஆனந்தம் அடைகிறது. ஆதலால், தாயினும் பார்க்க அதிகமான

அன்பையுடைய கடவுளை நினைக்கும் போதும், அவரைக் கோயிலிலே காணும் போதும் நாம் எல்லையில்லாத ஆனந்தம் அடைய வேண்டும்; நமது மனம் கரைந்து உருகுதல் வேண்டும்.

மெய்தா னரும்பி விதிர்விதிர்த்
துன்விரை யார்கழற்கென்
கைதான் தலைவைத்துக் கண்ணீர்
ததும்பி வெதும்பியுள்ளம்
பொய்தான் தவிர்ந்துன்னைப் போற்றி
சயசய போற்றியென்னுங்
கைதா னெகிழ விடேனுடை
யாயென்னைக் கண்டுகொள்ளே.

தாய் தந்தையர் குழந்தைக்கு வேண்டிய ஊண், உடை முதலியவற்றை, அக்குழந்தை கேளாமலிருக்கவே கொடுத்து விடுகிறார்கள். குழந்தைக்கு வேண்டியவற்றுட் சிலவற்றை அவர்கள் அறிய மாட்டார்கள். அவற்றைக் குழந்தை அவர்களுக்குச் சொல்லியபின்பு அவர்கள் கொடுக்கிறார்கள். கடவுள் எல்லாம் அறிபவர் ஆதலால், நமக்கு வேண்டிய யாவற்றையும் அவர் தாமாகவே தருவார். நாம் அவரை ஒன்றுங் கேட்க வேண்டியதில்லை. அவரை வணங்குதலும், துதித்தலும், நினைத்தலும், பூசித்தலுமே நாம் செய்யவேண்டியவை.

பால்நினைந் தூட்டும் தாயினும் சாலப்
பரிந்துநீ பாவி யேனுடைய
ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
உலப்பிலா ஆநந்த மாய
தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறம் திரிந்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே."

இந்த உடம்பு நம்மோடு எப்போதும் இருப்பதன்று. ஒரு நாளைக்கு நாம் இதைவிட்டு விலக வேண்டிவரும். அப்போது நமது தாய் தந்தையரும், சுற்றத்தவரும் நண்பரும் நம்மை விட்டுப் பிரிந்து விடுவார்கள். நமது பொருள் பண்டங்களும் தொடர்பற்றுப்போம். கடவுள் ஒருவரே எக்காலத்திலும் எல்லையில்லாத அன்பைச்

சொரிந்து கொண்டு நம்மோடு துணையாய் நிற்கும் மெய்ப் பொருள்.

"ஈன்றாளு மாய்எனக் கெந்தையு
  மாயுடன் தோன்றினராய்
மூன்றாய் உலகம் படைத்துகந்
  தான்மனத் துள்ளிருக்க
ஏன்றான் இமையவர்க் கன்பன்
  திருப்பா திரிப்புலியூர்த்
தோன்றாத் துணையாய் இருந்தனன்
  தன்னடி யோங்களுக்கே."

ஆதலால், நம்முடைய மனம் அவரையே நாடுதல் வேண்டும். நமது சீவனத்துக்கு வேண்டிய தொழில்களை நாம் செய்யும்போது நமது மனம் அவற்றிலே செல்லுமாயினும் அதன் நாட்டம் எப்போதும் கடவுளிடத்திலேயே இருத்தல் வேண்டும்.

"நாடகத்தா லுன்னடியார் போனடித்து நானடுவே
வீடகத்தே புகுந்திடுவான் மிகப்பெரிதும் விரைகின்றேன்
ஆடகச்சீர் மணிக்குன்றே யிடையறு வன்புனக்கென்
ஊடகத்தே நின்றுருகத் தந்தருளெம் முடையானே."

—திருவாசகம்

இரவும் பகலும் துதிசெய் திருநாள்
பரவும் பரிசே பரிசின் றருள்வாய்
கரவுண் டெழுசூர் களையக் கதிர்போல்
விரவுஞ் சுடர்வேல் விடுசே வகனே.

— கந்தரநுபூதி

2. ஆன்மாக்கள்

ஆன்மாக்கள் என்றும் உள்ளவை. அவற்றின் அறிவை ஆணவம் என்ற ஒரு பொருள் இயல்பாகவே மறைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த ஆணவ மறைப்பை நீக்கி நிறைவான மெய்யறிவெனப்படும் சிவஞானத்தைக் கொடுத்தற்காகவே கடவுள் ஆன்மாக்களுக்கு உடம்புகளைக் கொடுத்தருளுகிறார். இந்த உடம்புகள் புழு உடம்பு முதல் மனித உடம்பு ஈறாகப் பல வகைப்படும்.

"புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்லசுர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லாஅ நின்றஇத் தாவர சங்கமத்துள்
எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன்"

என்று பாடியருளினார் மாணிக்கவாசகர், ஒரு ஆன்மாவுக்குக் கிடைக்கும் உடம்பானது அது அப்போது அனுபவிக்க வேண்டிய வினைகளுக்குத் தக்கதாய் இருக்கும். வினைப்பயனை அனுபவித்தால் ஆணவ மறைப்புக் குறையும். ஆதலால் ஒரு ஆன்மா எந்தப் பிறவியை எடுத்தாலும், அந்தப் பிறவியிலே அதனுடைய ஆணவ மறைப்புச் சற்றே குறையும்; மெய்யறிவு சற்றே வளரும்.

ஆகவே, ஆன்மாக்களாகிய நம்முடைய பிரதானமான தொழில் இந்த ஆணவ மறைப்பை நீக்கிச் சிவஞானத்தைப் பெறுதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளைச் செய்தலேயாம். சிவஞானத்துக்குக் கடவுளுடைய திருவடிகள் என்றும் பெயர். இதனாலேதான், கடவுளுடைய திருவடிகளை அடைதலே நாம் பிறவி எடுப்பதன் பயன் என்று பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அத்திருவடிகளைத் தருமாறு கடவுளை வேண்டுகிறார்கள்.

'ஒருவனே போற்றி ஒப்பி லப்பனே போற்றி வானோர்
குருவனே போற்றி யெங்கள் கோமளக் கொழுந்து போற்றி
வருகவென் றென்னை நின்பால் வாங்கிட வேண்டும் போற்றி
தருகநின் பாதம் போற்றி தமியனேன் றனிமை தீர்த்தே'

என்று பாடியருளியதும் மாணிக்கவாசக சுவாமிகளேயாம். உயிர்கள் யாவும் அத்திருவடிகளை அடைதற்காகவே யாத்திரை செய்கின்றன. கதிர்காமத்துக்கு வழிநடையாய் யாத்திரை செய்பவர்கள் காலையிலும் மாலையிலும் இயன்ற அளவு நடப்பார்கள்; நடுப்பகலிலும் இரவிலும் ஒரு இடத்திலே தங்கியிருந்து சமைத்துச் சாப்பிட்டு விட்டு ஓய்வாய் இருப்பார்கள். தங்கியிருக்கும் போதும் சமைக்கும்போதும் அடிக்கடி "கதிர்வேல்! கதிர்வேல்!!" என்று அலறுவார்கள்; அவர்கள் என்ன தொழில் செய்தாலும், அவர்களுடைய மனம் இடையறாது கதிர்காமத்

தையனிடத்தேதான் செல்லும். அது போலக் கடவுளுடைய திருவடிகளை அடைவதற்கு யாத்திரை செய்பவர்களாகிய நாம் அந்த யாத்திரையையே முழுநோக்கமாகவும், உண்ணுதலையும் உறங்குதலையும் அதற்குத் துணையாகவும் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

கதிர்காம யாத்திரைக்காரர் கூட்டம் கூட்டமாகப் போதல் வழக்கம். ஒவ்வொரு கூட்டத்திலும் ஆண்களும் பெண்களும், பெரியாரும் சிறியாரும், கற்றாரும் கல்லாதாரும், செல்வரும் வறியவரும் உளர். ஆயினும் யாவரும் கதிர்காமத்து ஆண்டவனுடைய அடியார்கள் என்ற கொள்கையை உடையவராய் அன்பும் அருளும் நிறைந்தவராய், யாத்திரை செய்வர். அது போலத் திருவடி யாத்திரைக்காரராகிய நாம் எல்லோரும் ஒருவரோடொருவர் நீதியாயும் அன்பாயும் வாழுதல் வேண்டும்.

திருவடி யாத்திரையைப்பற்றி மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் பாடியருளிய 'யாத்திரைப் பத்து' என்னும் பதிகம் திருவாசகத்திலுள்ளது; அதிலுள்ள பாடல் ஒன்று வருமாறு:-

'தாமே தமக்குச் சுற்றமுந்
தாமே தமக்கு விதிவகையும்
யாமா ரெமதார் பாசமார்
என்ன மாயம் இவைபோகக்
கோமான் பண்டைத் தொண்டரொடு
மவன்றன் குறிப்பே குறிக்கொண்டு
போமா றமைமின் பொய்நீக்கிப்
புயங்க னாள்வான் பொன்னடிக்கே.'

3. கடவுள் வழிபாடு

கடவுளுடைய திருவடிகளை அடைதற்காகவே நாம் பிறவி எடுத்தோமாதலால், அத்திருவடிகளைச் சிந்தித்தலும், துதித்தலும், வணங்குதலுமே நமது முக்கியமான கடமையாகும். உடம்பு நயப்படுதற்கு உணவும், மனம் நயப்படுதற்குக் கல்வியும் வேண்டப்படுதல் போல ஆன்மா நயப்படுதற்குக் கடவுள் வழிபாடு வேண்டப்

படும். உடம்பும் மனமும் ஆன்மாவின் கருவிகள்; உடம்பு தொழில் செய்தற்கும், மனம் ஆராய்தற்கும் கருவியாயுள்ளவை. கருவிகளினும் பார்க்கக் கருவிகளையுடையவன் மேலானவன். ஆதலால், உடம்பினும் மனத்தினும் மேலானதே ஆன்மா. ஆகவே, உடம்பை நயப்படுத்துதற்கு வேண்டிய உணவினும், மனத்தை நயப்படுத்துதற்கு வேண்டிய கல்வியினும் மேலானது ஆன்மாவை நயப்படுத்துவதாகிய கடவுள் வழிபாடு. அன்றியும், இவைகள் ஆன்மாவுக்குக் கருவியாயிருத்தலால், இவற்றின் முக்கியமான தொழில் ஆன்மாவுக்கு வேண்டிய கடவுள் வழிபாட்டில் ஈடுபடுதலேயாம். 'திருக்கோயிலை வலம் வந்து சுவாமிக்குப் பூவைச்சாத்தித் தோத்திரம் செய்யாத உடம்பினாற் பயனில்லை, என்றார் திருநாவுக்கரசு நாயனார். கடவுளுடைய திருவடிகளைத் தொழுதற்குத் துணையாய் நில்லாத கல்வியினாற் பயனில்லை, என்றார் திருவள்ளுவ நாயனார்.

"ஆக்கையாற் பயனென் — அரன்
கோயில் வலம்வந்து
பூக்கையாலட்டிப் போற்றி என்னாதவிவ்
வாக்கையாற் பயனென்"

— திருநாவுக்கரசு நாயனார்.

"கற்றதனா லாயபயனென் கொல் வாலறிவன்
நற்றாள் தொழாஅர் எனின்."

— திருவள்ளுவ நாயனார்.

கடவுள் வழிபாட்டிற்கு உரிய நேரங்கள் காலையும் மாலையுமாம். இவ்வழிபாடு பலவாறாகச் செய்யப்படுகின்றது. சிலர் தேவாரம், திருவாசகம் முதலிய அருட்பாக்களைப் பாடிக் கடவுளைத் தோத்திரம் செய்து தியானித்துச் சிந்தித்து வணங்குவர். வேறு சிலர் இவற்றோடு திரு ஐந்தெழுத்தை ஓதுவர். சுப்பிரமணியர் தொண்டர் திருப்புகழ் முதலிய அருட்பாக்களையும் திரு ஆறெழுத்தையும் ஓதுவர். வேறு சிலர் சுப்பிரமணியர் முதலிய மூர்த்திகளுள் ஒன்றுக்குப் பூசை செய்வர். மற்றுஞ் சிலர் சிவலிங்க பூசை செய்வர். இன்னுஞ்சிலர் கோயிலுக்குச் சென்று சுவாமி தரிசனம் செய்து வழிபடுவர்.

கடவுளை நாம் தரிசிக்கும்போதும் பூசிக்கும்போதும் எங்கும் வியாபகமாயுள்ள இறைவனே! சிறியேனுடைய வழிபாட்டிற்காக இங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் இப்பெருங்கருணையை நான் எவ்வாறு தான் துதிப்பேன்!! உன்னுடைய திருமுன்னிலையில் நின்று உன்னுடைய கருணையைப் பருகும் பாக்கியம் எனக்குக் கிடைத்ததே; உன்னை நான் மறந்து விடுகிறேனே!!!

பனைக்கை மும்மத வேழ முரித்தவன்
நினைப்ப வர்மனங் கோயிலாகக் கொண்டவன்
அனைத்தும் வேடமா மம்பலக் கூத்தனைத்
தினைத்த னைப்போ தும்மறந் துய்வனோ.

புழுவாய்ப் பிறக்கினும் புண்ணியா
உன்னடி யென்மனத்தே
வழுவா திருக்க வரந்தர
வேண்டுமிவ் வையகத்தே
தொழுவார்க் கிரங்கி யிருந்தருள்
செய்பா திரிப்புலியூர்ச்
செழுநீர்ப் புனற்கங்கை செஞ்சடை
மேல்வைத்த தீவண்ணனே — தேவாரம்

என்று அந்த அந்த நேரம் மனதிலே வருவனவற்றைச் சொல்லி ஆனந்திப்போம். கடவுள்வழிபாடு இவ்வளவோடு நில்லாமல் நமது பிறசெயல்களிலும் செறிந்திருக்கின்றது நித்திரை விட்டெழும்பும் போது 'சிவ சிவ' என்று சொல்லி எழுந்திருக்கிறோம். உடனே கை வாய் கழுவி 'சிவ சிவ' என்று சொல்லித் திருநீறு பூசுகிறோம். குளிக்கும் போது கடவுளைச் சிந்திக்கிறோம். சாப்பிடும்போது கடவுளுக்கு நிவேதித்துச் சாப்பிடுகிறோம். சாப்பாடு முடிந்தவுடனே 'சிவ சிவ' என்று சொல்லித் திருநீறு பூசுகிறோம் வெளியே போகும் போதும் அப்படியே செய்கிறோம். நித்திரைக்குப் போகும்போது சிவபிரானைத் தோத்திரித்துத் திரு ஐந்தெழுத்தை ஓதிக்கொண்டு உறங்குகிறோம்.

கடவுள் வழிபாடு நமது ஒழுக்கத்தையும் சீர்படுத்தக்கூடியது. தீய ஆசைகளேனும், தீயஎண்ணங்களேனும் எழும்போது சிவ சிந்தனை செய்தால், அச்சிந்தனை இவற்றைக் கருக்கி மீளவிடாமல் அழித்து விடும், அதுமனத்

தைத் தூயதாக்கி இறைவன் எழுந்தருளியிருத்தற்குத் தகுதிவாய்ந்த இடமாக்கும். இவ்வுண்மையை

'தேடிக் கண்டுகொண்டேன்—திரு
மாலோடு நான்முகனுந்
தேடித் தேடொணாத் தேவனை யென்னுளே
தேடிக் கண்டுகொண்டேன்
நாடி நாரண னான்முக னென்றிவர்
தேடி யுந்திரிந் துங்காண வல்லரோ
மாட மாளிகை சூழ்தில்லை யம்பலத்
தாடி பாதமென் னெஞ்சு ளிருக்கவே'

என்னும் திருநாவுக்கரசு நாயனார் திருவாக்குகளிற் காண்க.

நாம் எதை அதிகமாகச் சிந்திக்கிறோமோ, அதனிடத்தில் நமக்கு உறுதியான பற்று உண்டாகின்றது. கள்ளை அதிகமாக நினைக்கிறவனுக்குக் கள்ளுண்ணல் ஒரு பைத்தியமாகின்றது. அறிவிலே அதிகமான விசாரமுள்ளவனுடைய மனம் கல்வியிலன்றி வேறொன்றிலும் செல்லாது. சங்கீதத்தை அதிகமாகச் சிந்திப்பவன் சங்கீதமயமாகின்றான். கடவுளிடத்திலே சிந்தனையைச் செலுத்துபவன் கடவுளின் அருள்மயமாகின்றான்.

"நிலைபெறுமா றெண்ணுதியேல் நெஞ்சே நீவா
நித்தலுமெம் பிரானுடைய கோயில் புக்குப்
புலர்வதன்முன் அலகிட்டு மெழுக்குமிட்டுப்
பூமாலை புனைந்தேத்திப் புகழ்ந்து பாடித்
தலையாரக் கும்பிட்டுக் கூத்து மாடிச்
சங்கரா சயபோற்றி போற்றி என்றும்
அலைபுனல்சேர் செஞ்சடையெம் மாதி யென்றும்
ஆரூரா என்றென்றே அலறா நில்லே."

—தேவாரம்.

4. நல்வினை தீவினைகள்

கடவுள் எல்லா உயிர்களுக்கும் பரமபிதா. ஆதலால் மற்றைய உயிர்கள் யாவும் நமக்குச் சகோதரர்கள்; நமது அன்புக்கும் ஆதரவுக்கும் உரிமை உடையவர்கள். நாம் இதை முற்றாக மறந்து, சிலரை வெறுக்கின்றோம்; சில

யைப் பகைக்கின்றோம். சில உயிர்களுக்குத் துன்பம் செய்கின்றோம். சிலவற்றைக் கெடுக்கின்றோம். இப்படி முறைகேடாய் நாம் நடப்பதற்குக் காரணம் நமது ஆசைகள். ஆசைகள் உண்டாவதற்குக் காரணமாயுள்ளது நம்மை மயக்கிக் கொண்டிருப்பதாகிய ஆணவம்.

ஆசைகளை நாம் எல்லைப்படுத்தி வைத்துக்கொள்வோமாயின் மற்றைய உயிர்களைச் சகோதரர்களாகப் பாவித்தல் இலகுவாய்க் கைகூடும். நமக்குப் பொருளிலே ஆசை உண்டு. இந்த ஆசைக்கு எல்லையாய் இருக்கவேண்டியது நாம் நன் முயற்சியாற் சம்பாதிக்கும் பொருளேயாம். அந்த எல்லையைக் கடந்து பிறர் பொருளிலே இந்த ஆசை செல்லுதல் தகாது. நமக்கு உணவிலே ஆசை உண்டு. இந்த ஆசைக்கு எல்லையாயுள்ளது பிற உயிர்களை வருத்தாமல் வரும் உணவுகளாம். அவையாவன: அரிசி முதலிய தானியங்களும், காய், கனி கிழங்கு முதலியவைகளுமாம். இந்த ஆசையானது மீன், விலங்கு பட்சி முதலியவற்றின் ஊனிலும் இவற்றுட் சிலவற்றின் கருவாயுள்ள முட்டைகளிலும் செல்லலாகாது. நம்முடைய கலவியாசை விவாக எல்லையுள் அடங்கி நிற்க வேண்டியது: அப்பாற் செல்லுதல் தகாது.

ஆசையானது எல்லையைக் கடக்கும்போது நாம் செய்யும் செயல் தீவினையாகும். தீவினை செய்பவர்களுக்குக் கடவுள் இப்பிறவியிலேனும் மறு பிறவியிலேனும் துன்பமான வாழ்க்கையைக் கொடுத்தருளுவார். இப்பிறவியிலே குருடாய்ச், செவிடாய், நொண்டியாய்ப் பிறக்கிறவர்களும் பிறந்த பின்பு வறுமையாலும், நோயினாலும், அறிவின்மையாலும் வருந்துகிறவர்களும் முற்பிறவியிலே தீவினை செய்தவர்களாம். இவர்கள் வருந்துவதைக் காணும்போது நாம் தீவினை செய்ய அஞ்சுகின்றோம்.

வலிய ஆசைகள் எல்லையைக் கடக்கும்போது அவைகளை அடக்குதல் அரிது ஆதலால், அவைகள் எல்லையைக் கடக்க மாட்டாத விதமாக நம்மைப் பழக்கி வருதல் வேண்டும். அப்படியான பழக்கத்தை நாம் கைக்கொண்டால் நமது மனம் தீய வழியிலேயே செல்லமாட்டாது. இப்

பழக்கத்தைச் சிறுவயதிலேயே மேற்கொள்ளுதல் எளிது சின்ன வயதிலேயே சத்தியம், நேர்மை, மனஅடக்கம், மனஉறுதி மனத்திருப்தியாகிய இவற்றைப் பழக்கிக் கொண்டால், இறக்கும்வரைக்கும் இவைகள் நிலைத்திருக்கத் தக்கவை அறப்பற்றும், பிற உயிர்களில் இரக்கமும், யாவரும் கடவுளுடைய குழந்தைகள் என்றஎண்ணமும் உறுதிப்பட்டால் ஆசைகள் தாமாகவே அடங்கி நிற்கும்; அப்படி அடங்கி நின்றால் நாம் தீவினைகளைச் செய்யமாட்டோம்

நல்லவர்களுடைய சரித்திரங்களைப் படித்தலும் கேட்டலும், அவர்களை நயத்தலும் தாய் தந்தை ஆசிரியர் முதலியோருக்குப் பணிந்து நடத்தலும், தீவினை செய்யாமைக்குத் துணையானவைகளாம் எங்கும் நிறைந்திருப்பவரும் எல்லாம் அறிபவரும் நமது நெஞ்சிலே எப்போதும் வீற்றிருப்பவருமாகிய சிவபிரானை வணங்கிப் பணிந்து நடத்தலே தீவினையினின்றும் நீங்குதற்குச் சிறந்த சாதனமாம்

அறிவாளிகள் ஆசைகளை இலகுவாகக் களைந்துவிடுவார்கள் நமது உடம்பும் மற்றைய பொருள்களும் இந்த உலகமும் மாயையால் ஆக்கப்பட்டவை: மாயையையும் கைவிட்டால் தான் நாம் கடவுளுடைய திருவடிகளை அடையலாம். ஆதலால் மாயை நம்மால் விலக்கப்பட வேண்டிய பொருள் நாம் ஆசைப்படும் பொருள்களெல்லாம் மாயையிலிருந்து தோன்றியவை; ஆதலால் இப்பொருள்களிலே ஆசை கொள்ளுதல் தவறாகும். அன்றியும், ஆன்மாவானது மாயையிலும் பார்க்கக் கோடானுகோடி மடங்கு மேலான பொருள் ஆதலால் அது மாயைப் பொருள்களாகிய பொன்னுக்கும் புலத்துக்கும், பூணுக்கும் புலானுக்கும், பேருக்கும் பெருமைக்கும் அடிமையாதல் தகாது என்று கருதி அறிவாளிகள் ஆசைகளை அறுப்பார்கள்.

இனி நல்வினையாவது யாதெனில்:- நாம் கடவுளிடத்திற் கொண்ட அன்பினாலும் மற்றைய உயிர்களிடத்திற் கொண்ட இரக்கத்தினாலும் உந்தப்பட்டு நாம் செய்யும் நற்செயல்களாம். அவையாவன:- கடவுள் வழிபாடும், இன்சொல்லும், வறியவர்களது பசி நோய்களைத் தீர்த்தலும்

பிறர் செய்யும் பிழைகளைப் பொறுத்தலும், நற்போதனை செய்தலும் இவைபோல்வனவுமாம். நல்வினை செய்பவர்களைக் கடவுள் அப்பிறவியிலும் மறுபிறவியிலும் சுகமாக வாழ வைப்பார். அதனால் அவர்களுக்கு நல்வினையிலுள்ள பற்று மேலும் மேலும் வளர்ந்து ஓங்கும்: ஆணவ மறைப்புக் குறைந்து குறைந்து போகும்: மெய்யறிவு ஏறி ஏறி வரும்.

தீவினை செய்பவர்களுக்குக் கடவுள் துன்பத்தை ஊட்டியருளுவர். அத்துன்பத்தினாலே அவர்களுக்குத் தீவினையில் வெறுப்பும் நல்வினையிலே விருப்பும் உண்டாகும் அதனால் ஆணவ மறைப்புக் குறையும் மெய்யறிவு வளரும்

"கொல்லாமற் கொன்றதைத் தின்னாமற்
குத்திரம் கோள்களவு
கல்லாமற் கைதவ ரோடிணங்
காமற் கனவிலும்பொய்
சொல்லாமற் சொற்களைக் கேளாமல்
தோகையர் மாயையிலே
செல்லாமற் செல்வந் தருவாய்
சிதம்பர தேசிகனே." —பட்டினத்தார்

5. சைவ வாழ்க்கை

நாம் விரும்பியபடி ஒன்றைப் பெறும் போது நம் மனத்திலே இன்பம் உண்டாகின்றது. நாம் மாம்பழம் தின்ன விரும்பும் போது அது கிடைக்குமாயின், இன்புறுகின்றோம். கள்ளுணவை விரும்புகிறவன், அதைப் பருகும்போது இன்புறுகின்றான். அன்றியும் நாம் விரும்பமாட்டாத ஒன்று நம்மைச் சேரா விட்டாலும் நாம் இன்புறுகின்றோம். களவு செய்தவன் அகப்படாமல் விட்டானாயின் மிகவும் சந்தோசப்படுகிறான்.

இப்படியின்றி நாம் விரும்பிய ஒன்று கிடையாவிட்டாலும், விரும்பாதது வந்து சேர்ந்தாலும் துன்பம் உண்டாகின்றது. எனக்காயினும், என்னைச் சேர்ந்தவர்க்காயினும் இடர் நேர்ந்தால் துக்கம் உண்டாகின்றது. யாராயினும் இடர் செய்தால் அவரிடத்திலே கோபம் உண்டா

கின்றது. ஏதாயினும் இடர் வரப்போகிறதென்று கண்டால் அச்சம் உண்டாகின்றது.

சைவ வாழ்க்கையிலே துன்பத்துக்காயினும், துக்கத்துக்காயினும், கோபத்துக்காயினும், அச்சத்துக்காயினும் இடம் வராது பச்சைக் கண்ணாடியை அணிந்து கொண்டு எதைப் பார்த்தாலும் அது பச்சையாகவே தோன்றும். வெண்மையான பாலும், செம்மையான இரத்தமும், நீலமான ஆகாயமும், கரியதாகிய காகமும் பச்சையாகவே தோன்றும். அதுபோலச் சைவமாகிய கண்ணாடியாற் பார்த்தால், யாவும் உவப்பானவைகளாகவே தோற்றும். நான் விரும்பிய பொருள் கிடையாவிட்டால் துன்பமில்லை. என் குழந்தை இறந்துபோமென்று அஞ்சுவதில்லை: என் பயிரை அழிப்பவனைத் தடுத்தலும் கண்டித்தலுமேயன்றிக் கோபித்தலில்லை. எனது கப்பல் ஆழ்ந்து போனால் துக்கமில்லை.

சைவ சமயத்தின்படி நாம் ஆணவமென்னும் வியாதியினாலே பீடிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். இந்த வியாதியைத் தீர்க்கும் வைத்தியர் சிவபெருமான்; ஆதலால் அவருக்கு "வைத்தியநாதன்" என்று பெயர். நோயாளி தனக்குப் பொருந்தாத உணவுகளை விரும்புதல் உண்டு. ஆயினும் வைத்தியன் அந்த உணவுகளைக் கொடுக்கமாட்டான். அதுபோல, நமக்கு ஆகாத பொருள்களை நாம் விரும்புதல் உண்டு. வைத்தியநாதராகிய கடவுள் அவற்றை நமக்கு அருளமாட்டார். ஆதலால் நாம் விரும்பிய பொருள் நமக்குக் கிடையாவிட்டால், அது நமக்கு ஆகாதென்று உணர்ந்து, அது கிடையாமற் போனதைப்பற்றி நாம் சந்தோஷப்படல் வேண்டும். நோயாளி விரும்பமாட்டாத பலவற்றை வைத்தியன் அவனுக்குச் செய்கிறான்; ஆமணக்கெண்ணெய் போன்ற கசப்பானவற்றை உண்ணச் செய்கிறான் பெரிய கொப்புளத்தைக் கத்தியினாலே கீறி வேதனையை ஆக்குகிறான்: அதுபோல சிவபிரானாகிய வைத்தியநாதர் நாம் விரும்பமாட்டாதவற்றை நமக்குச் சேர்த்தலும், கொடிய வேதனைகளை ஆக்குதலும், நமது ஆணவமாகிய நோயை நீக்கி நம்மைச் சுகமாக வாழும்படி வைத்தற்கேயாம். ஆதலால், நம்முயற்சிகளைக் கடந்து, நாம் வெறுப்பவை

கள் நம்மை அடைந்தாலும், நாம் வேதனைகளில் அகப்பட்டாலும், அவைகள் நமது நன்மைக்காகக் கடவுளால் அருளப்பட்டவை என்பதை உணர்ந்து அவைகளைப்பற்றி இன்புறுதலே தக்கதாம். எனது கப்பல் ஆழ்ந்து போனதும், குழந்தை இறந்து போவதும் நன்மையானவைகளே அவைகள் எனக்கு எப்படி நன்மையாகும் என்பதை நாம் அறியவேண்டியதில்லை. 'யாவும் அவருடைய செயலே; அவர் செய்வதெல்லாம் நன்மையே' என்ற நம்பிக்கை உறுதியாயிருந்தால், அப்பர் சுவாமிகள் பாடியருளியபடி,

"நாமார்க்கும் குடியல்லோம் நமனை அஞ்சோம்
நரகத்தி லிடர்ப்படோம் நடலை யில்லோம்
ஏமாப்போம் பிணியறியோம் பணிவோ மல்லோம்
இன்பமே எந்நாளும் துன்ப மில்லை
தாமார்க்கும் குடியல்லாத் தன்மையான சங்கரனற்
சங்கவெண் குழை யோர் காதிற்
கோமாற்கே நாம் என்றும் மீளா வாளாய்க்
கொய்ம் மலர்ச்சே வடியிணையே குறுகினோமே."

"சுண்ணவெண் சந்தனச்சாந்தும்
சுடர்திங்கட் சூளா மணியும்
வண்ண உரிவை உடையும்
வளரும் பவள நிறமும்
அண்ண லரண்முரண் ஏறும்
அகலம் வளாய அரவும்,
திண்ணன் கெடிலப் புனலும்
உடையா ரொருவர் தமர்நாம்
அஞ்சுவ தியாதொன்று மில்லை
அஞ்ச வருவது மில்லை.",

என்றும் எப்போதும் ஆநந்தமாய்வாழலாம். துக்கம், கோபம், அச்சம் ஆகிய மூன்றும் உடலுக்கே தீமையானவை என்னுடைய கப்பல் ஆழ்ந்து போனால், பெருமுயற்சி செய்து பொருளைத்தேடி நட்டத்தைத் தீர்த்தலும், எனக்கு யாராவது இடர்செய்ய வரும்போது கோபங்கொள்ளுதலின்றி அவனைத் தடுத்தலும், குழந்தையானது கொடிய நோயின் வாயில் அகப்பட்டால் அஞ்சுதலின்றி நல்லவைத்தியம் செய்தலும், அது இறந்து போனால் 'பிறந்தவர் இறக்கை திண்ணம்' என்பதைக் கண்டு மனங்கலங்காதிருத்தலும் சைவர்களல்லாதாரும் செய்யத் தக்கவைகளாம்.

6. சைவ ஒழுக்கங்கள்

1. சைவஒழுக்கங்களுள் இன்றியமையாதது திருநீறு அணிதல். அதை அணியும்போது சிவபிரானை நினைத்தலும் திருவைந்தெழுத்தை உச்சரித்தலும் அவசியமானவை

"கருவாய்க் கிடந்துன் கழலே நினையுங் கருத்துடையேன்
உருவாய்த் தெரிந்துன்ற னாமம் பயின்றே னுனதருளால்
திருவாய் பொலியச் சிவாய நமவென்று நீறணிந்தேன்
தருவாய் சிவகதி நீபா திரிப்புலி யூரரனே."

2. திருவைந்தெழுத்தை ஆறுதலாயும் அமைதியாகவும் அன்போடு ஒவ்வொரு நாளும் ஓதுதல்.

"காத லாகிக் கசிந்துகண் ணீர்மல்கி
ஓது வார்தமை நன்னெறிக் குய்ப்பது
வேத நான்கினும் மெய்ப்பொரு ளாவது
நாதன் நாமம் நமச்சி வாயவே."

3. தேவாரம் அல்லது திருவாசகம் ஒவ்வொரு நாளும் ஓதுதல்; திருவாசகப் புத்தகம் ஒன்று வீட்டில் வைத்துக்கொள்ளுதல்.

4. சிவபெருமான், உமாதேவியார், விநாயகர், வைரவர், வீரபத்திரர், சுப்பிரமணியர் ஆகிய மூர்த்திகளுள் ஒன்றிலே விசேஷ பற்று வைத்து நாள்தோறும் தியானித்துத் தோத்திரம் சொல்லி வணங்குதல், சிவத்தியானத்துக்கு நடராச வடிவம் மிகவும் பொருத்தமானது.

"தோற்றம் துடியதனில் தோயும் திதி அமைப்பில்
சாற்றியிடும் அங்கியிலே சங்காரம்—ஊற்றமாம்
ஊன்று மலர்ப்பதத்தே உற்றதிரோதம் முத்தி
நான்ற மலர்ப்பதத்தே நாடு."

—உண்மை விளக்கம்.

அதிலுள்ள ஒவ்வொன்றும் அரிய உண்மைகளை விளக்கி, நம்மை நல்வழியிற் செலுத்தத் தக்கது. ஒரு திருக்கரத்திலேயுள்ள துடியானது படைத்தலாகிய தொழிலைக் குறிக்கின்றது. கடவுள் நம்மைப் படைத்தது நாம் மெய்ப்பொருளாகிய அவரை அடைந்து பேரானந்தத்தைப் பெறுதற்

யாக என்பதை அது காட்டத்தக்கது. ஆதலால், அதைக் காணும்போது

,,உற்ருரை யான்வேண்டே னூர்வேண்டேன்
பேர்வேண்டேன்
கற்ருரை யான்வேண்டேன் கற்பனவு
மினியமையும்
குற்ருலத் தமர்ந்துறையுங் கூத்தாவுன்
குரைகழற்கே
கற்ருவின் மனம்போலக் கசிந்துருக
வேண்டுவனே.,,

என்று எண்ணலாம்.

அவருடைய வேருெரு திருக்கரம் அபயகரம் எனப்படும். அது "நாம் உன்னைக் காப்போம்: ஒன்றுக்கும் பயப்படாதே" என்னும் குறிப்புடையது.

,,மண்பா தலம்புக்கு மால்கடல்
மூடிமற் றேழுலகும்
விண்பால் திசைகெட் டிருசுடர்
வீழினு மஞ்சல்நெஞ்சே
திண்பா னமக்கொன்று கண்டோம்
திருப்பா திரிப்புலியூர்க்
கண்பாவு நெற்றிக் கடவுட்
சுடரான் கழலிணையே.,, —தேவாரம்.

என்னும் மனவுறுதியை ஆக்கத்தக்கது. திருவடிகளுள் ஒன்று முயலகனை மிதித்து ஆணவத்தை நசித்தலைக் குறிக்கும். அதை நாம் காணும்போது அவருடைய திருவடித் துணையைக் கொண்டு ஆணவத்தாலுண்டாகும் ஆசைகளை அடக்கவேண்டும் என்னும் விருப்பம் உண்டாகும். மற்றத் திருவடி அவர் நம்மைத் தம்மோடு சேர்த்துத் தம்மைப் போல் ஆக்குவார் என்பதைக் குறிக்கும். இது:—

"புகழ்மின் தொழுமின் பூப்புனைமின்
புயங்கன் தாளே புந்திவைத்திட்
டகழ்மின் எல்லா அல்லலையு
மினியோ ரிடையூ றடையாமே
திகழுஞ் சீரார் சிவபுரத்துச்
சென்று சிவன்ருள் வணங்கிநாம்
நிகழு மடியார் முன்சென்று
நெஞ்சு முருகி நிற்போமோ",, —திருவாசகம்.

என்னும் மனப்பான்மையை ஆக்கத்தக்கது.

5. சிவனடியார்களது திருநாட்களைக் கொண்டாடி அவர்களுடைய திருச்சரித்திரங்களைச் சொல்லி அல்லது கேட்டு அவர்களை வழிபடல்,

"தில்லைவா ழந்தணர்தம் அடியார்க்கும் மடியேன்
திருநீலகண்டத்துக் குயவனார்க் கடியேன்
இல்லையே யென்னாத இயற்பகைக்கு மடியேன்
இளையான்றன் குடிமாற னடியார்க்கு மடியேன்
வெல்லுமா மிகவல்ல மெய்ப்பொருளுக்கடியேன்
விரிபொழில்சூழ் குன்றையார் விறன்மிண்டற்கடியேன்
அல்லிமென் முல்லையந்தார் அமர்நீதிக் கடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக்காளே,, தேவாரம்

6. நாள்தோறும் அல்லது வாரந்தோறும் கோயிலுக்குப் போதல்.

7. சைவசமய முறைப்படி எப்போதும் நடக்கமாட்டாதவர்கள் வாரத்திற்கொரு முறையேனும், பக்கத்திற்கொருமுறையேனும், மாசத்திற்கொரு முறையேனும் முறைப்படி தவறாது நடத்தல். இப்படி நடத்தல் விரத நாட்களிற் பொருந்தும். மாசி மாதத்தில் வரும் சிவராத்திரி விரதம் சைவர் யாவரும் அனுட்டிக்கத்தக்கது.

8 நாம் ஒருவரைக் காணும்போது அவர் சிவபிரானது திருவடிகளைச் சேருதற்கு யாத்திரை செய்பவர் என்ற எண்ணமே நமது மனத்திலே முதல் உண்டாதல். அவர் நம்மிடம் வந்த தொழிற்றொடர்பு இரண்டாவதாக எண்ணத்தக்கது.

7. சைவத்தின் மேன்மை

1. எல்லா ஆன்மாக்களும் மோட்சத்தைப் பெறுமென்று சொல்லுவது சைவ சமயம் மாத்திரமேயாம்.

உமாபதி சிவம் உயிர்களை வகுக்கும்போது
(1) இதுவரையில் மோட்சத்தைப் பெற்றவர்கள்
(2) இனிமேல் மோட்சத்தைப் பெறுவோர்கள்

என இரண்டாகப் பிரிக்கின்றார். "துறந்தோர் துறப்போர் என்பது அவருடைய திருவாக்கு. மற்றைய சமயத்தவர்கள் தங்கள் தங்கள் சமயத்தவர்களே ஈடேறுவார்கள், என்றும் வேறு சமயத்தவர்கள் நித்திய நரகத்தை அடைவர் என்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

2 ஒரு பள்ளிக்கூடத்தை ஆக்குபவர் மாணுக்கர்களது அறிவுக்குத் தக்கதாக ஒன்றுகொன்று மேற்பட்ட பல சம்பவங்களை ஆக்கிஞர் என்று சொல்லுவது சைவ சமயம் மாத்திரமேயாம். "அறுவகை நெறிகளுக் பிறவுமாக்கிய இறைவி,, என்றார் கச்சியப்பசிவம். ,,அறுவகை நெறி என்றது அறுவகைச் சமயம். இவை நான்கு வகைப்படும்.

கீழ் வகுப்பாகிய அறுவகைச் சமயங்கள் சமணசமயம் முதலியவை, இவற்றுட் பல கடவுள் உண்டென்று சொல்வதில்லை. மேற்பட்ட அறுவகைச் சமயங்கள் ஏகான்மவாதம் முதலியவை. இவற்றுட் பல ஆன்மாவின் வேருகக் கடவுள் இல்லை என்று கூறும்.

இவற்றுக்கு மேற்பட்ட அறுவகைச் சமயங்கள் சாக்தம் முதலியவை. இவைகள் கூறும் கடவுளின் இலக்கணம் நிறைவானதன்று. இவற்றுக்கு மேற்பட்ட அறுவகைச் சமயங்கள் சிவசமவாதம் முதலியவை, இவற்றுக்கும் சைவத்திற்கும் வேறுபாடு அற்பமானது, இவற்றுக்கு மேற்பட்டது, சைவசமயமாம்,

3, மற்றைய சமயத்தவர்கள் தங்கள் தங்கள் சமயமே கடவுளால் ஆக்கப்பட்டதென்றும் ஏனைய சமயங்கள் கெட்ட சமயங்கள் என்றும் சொல்லுவார்கள்,

எந்தச் சமயத்தவரும் தமது சமயக் கடவுளை வழிபடும்போது அவ் வழிபாட்டைக் கடவுள் ஏற்று அருள் செய்வாரென்று சொல்லுவது சைவசமயம் மாத்திரமே.

"யாதொரு தெய்வம் கொண்டீர் அத்தெய்வமாகி
அங்கே மாதொரு பாகனூர்தாம் வருவர்"

என்றார் அருணந்தி சிவம்.

4. மோட்சம் அடைதற்குச் சாதனமாகச் சமய அநுட்டானத்தைப் படிப்படியாக நிரைப்படுத்தியுள்ளது சைவ சமயம் மாத்திரமேயாம்.

சர்வகலா சாலைகளிலே இளம்பட்ட வகுப்புகள் (graduate course) முதுபட்ட வகுப்புகள் (post graduate course) என இரண்டு பெரிய படிகள் இருப்பது போலச் சைவ சமயத்திலே உபாயமார்க்கம் உண்மை மார்க்கம் என இரண்டு பெரும் படிகள் உண்டு,

உபாயமார்க்கமாவது உலகப்பற்றோடு செய்யும் சைவ அநுட்டானங்கள். நம்மைப் போன்றவர்கள் சைவசமய அநுட்டானங்களைச் செய்வாராயின் அவர்கள் உபாய மார்க்கத்தவராவர், உண்மை மார்க்கமாவது உலகப் பற்றுச் சிறிதுமின்றிச் செய்யப்படும் சைவ அநுட்டானங்கள், தாயுமானவர் முதலியோர் உண்மை மார்க்கத்தவர், இளம்பட்ட வகுப்புகள் முதலாண்டு வகுப்பு முதல் நான்காமாண்டு வகுப்பு வரையும் நாலுபடிகளாதல்போல உபாய மார்க்கமானது உபாயச்சரியை, உபாயக்கிரியை, உபாயயோகம், உபாயஞானமென நான்குபடிகளையுடையது. முதுபட்டப் படிப்பிலே பலபடிகள் இருத்தல் போல (M. Sc; Ph D.; D Sc) உண்மை மார்க்கத்திலே உண்மைச் சரியை, உண்மைக் கிரியை, உண்மையோகம் என மூன்று படிகள் உள. முதுபட்டப் படிப்பில் உந்நத நிலையடைந்தோர் இராசசபை அங்கத்தவராதல் போல (F. R. S.) உண்மை ஞானமாகிய உந்நத படியை அடைவர்

இவற்றுள் சரியையாவது:- சிவாலயத் தொண்டு செய்தலும், விநாயகர் முதலிய உருவத் திருமேனிகளுள் ஒன்றுக்குப் பூசை செய்தலுமாம்

கிரியையாவது; சிவலிங்க பூஜை செய்தல். யோகமாவது:- சிவயோகம். ஞானமாவது: ஞான நூல்களை ஞானாசாரியரிடம் கேட்டு அறிந்து சிவஞானத்தைப் பெறுதல்.

''சங்கரனை யடையும்
நன்மார்க்கம் நாலு அவைதாம் ஞானயோக நற்கிரியா சரியை
என நவிற்றுவதும் செய்வர்,''

என்றுர் அருணந்தி சிவம்.

மற்றைய சமயங்கள் இவ்வாறுன படிகளொன்றுமின்றி எளிதிலே மோட்சத்தைத் தருவோம் என்கின்றன அப்படியாயின் அவர்களுடைய மோட்சம் என்னபெறும்!

5 எல்லா விதமான தீவினைகளையும் விலக்குவது சைவசமயம் மாத்திரமேயாம். ஏனையதீவினைகளோடு கள்ளுண்ணல், புலாலுண்ணல், கொலையாகிய மூன்றையும் விலக்குவது சைவ சமயமே

புலாலுண்ணலைப் புத்த சமயம் விலக்கவில்லை புலாலுண்ணலையேனும் கொலையையேனும் இஸ்லாம் சமயம் விலக்கவில்லை புலாலுண்ணலையேனும் கள்ளுண்ணலையேனும், கொலையையேனும் கிறிஸ்து சமயம் விலக்கவில்லை.

6 ஆன்மாக்கள் ஆணவமென்னும் வியாதியிணுற் பீடிக்கப்பட்ட நோயாளிகள் என்றும், அவைகள் செய்யும் பிழைகள் யாவும் அந்த நோயினுல் வருவன என்றும், அவைகள் இயல்பாக நல்லவை என்றும், கடவுள் அந்த நோயைத் தீர்க்கும் வைத்தியநாதர் என்றும், அவர் ஆன்மாக்களுக்கு ஊட்டும் இன்ப துன்பங்கள் அந்நோயைத் தீர்க்கும் மருந்துகள் என்றும் சொல்வது சைவ சமயம் ஒன்றேயாம்

"அருளினுல் உரைத்த நூலின்
வழிவரா ததன்மஞ் செய்யின்
இருளுலா நிரயத் துன்பத்
திட்டிரும் பாவந் தீர்ப்பன்
பொருளுலாம் சுவர்க்க மாதி
போகத்தாற் புண்ணியம் தீர்ப்பன்
மருளுவாம் மலங்கள் தீர்க்கும்
மருந்திவை வைத்திய நாதன்."

என்றுர் அருணந்தி சிவம்.

மற்றைய சமயங்கள் மனிதர்கள் இயல்பாகக் கெட்டவர்கள் என்றும், கடவுள் அவர்கள் செய்யும் குற்றத்திற்காக அவர்களைத் தண்டிக்கும் நீதிபதி என்றும் கூறும்.

7. புறச்சமயத்தவரை வலிந்து இழுக்காதது சைவசமயம் மாத்திரமேயாம். மற்றைய சமயத்தவர்கள் ஏனைய சமயத்தவர்களைத் தங்கள் சமயத்துக்கு இழுப்பதே தமது பெரியமுயற்சியாகக் கொள்வார்கள்.

'மனிதர்காள்! இங்கேவம் ஒன்று சொல்லுகேன்;
கனிதந்தாற் கனி உண்ணவும் வல்லிரே?
புனிதன் பொற்கழ லீசன் எனுங்கனி
இனிது சாலவும் ஏசற் றவர்கட்கே.

— திருநாவுக்கரசு நாயனார்

மறை வழங்குக மன்னவ ரோங்குக
பிறையில் பல்வள னெல்லாம் பிறங்குக
தறைக வஞ்செழுத் தோசை தரையெலாம்
பழைய வைதிக சைவம் பரக்கவே'

— உமாபதி சிவம்.

திருச்சிற்றம்பலம்]

நால்வர் பொற்றிருவெம் முயிர்த்துணையே.

பாலா அச்சகம், காரைநகர். போன்: 24